

עמ"ת 10163/06/18 - מדינת ישראל נגד בהא אל דין עפיפי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 10163-06-18 מדינת ישראל נ' עפיפי(עציר)
תיק חיצוני: 246433/2018

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
העוררת
נגד
המשיב
בהא אל דין עפיפי (עציר)

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית-משפט השלום אילת, מיום 5.6.18, לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים, הכוללים, מעצר בית מלא בפיקוח ערבים, ערבות עצמית, ערבויות צד ג', הפקדה של 3,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה שלו, עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגת רכב במהירות של 150 קמ"ש - במקום בו המהירות המירבית המותרת הינה 90 קמ"ש - כשהוא שיכור - בדוגמת אויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 486 מיקרוגרם בליטר אויר - ובקלות ראש.
3. עם הגשת כתב האישום, התביעה ביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשת המעצר נטען, כי בידי התביעה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב וכי קמה נגד המשיב עילת מעצר של מסוכנות. התביעה ציינה את עברו התעבורתי של המשיב, הכולל בין היתר שתי עבירות של נהיגת רכב בשכרות ועבירה של נהיגת רכב תחת השפעת אלכוהול, הדגישה תלוי ועומד נגד המשיב מאסר על תנאי של שנה על נהיגה בשכרות - שהעבירה כאן מפעילה אותו, וטענה כי למרות כל אלה המשיב אינו נרתע מלשוב ולנהוג בשכרות והדבר מצביע על מסוכנותו הגבוהה לציבור ועל כך שאין ליתן בו אמון.
4. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב; טען כי נסיבות העבירה אינן מהחמורות; כי בעת הנהיגה ברכב המשיב לא חש שהוא שיכור וגם בדיקת המאפיינים שנערכה לו היתה תקינה; כי עבירות הנהיגה בשכרות של המשיב הן משנת 2011 וכי המשיב בעל משפחה ואשתו עומדת ללדת. הסכים לשלילת רישיון הנהיגה של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים והציע לשחרר את המשיב בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח ערבים.
5. בית-המשפט קבע כי בידי התביעה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב וכי קמה נגדו עילת מעצר. שמע את הערבים המוצעים ואת המשיב, ציין כי התרשם מיכולת הערבים המוצעים להשגיח על המשיב לבל יפר את מעצר הבית, והורה על שחרור המשיב בתנאים שצוינו לעיל.
6. מכאן הערר.
7. בדיון בערר חזרו הצדדים על עיקרי הדברים שנטענו בהליך קמא, זה בכה וזה בכה. העוררת ביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, או לפחות להורות על קבלת תסקיר מעצר עליו תוך הותרתו במעצר עד קבלת התסקיר והשלמת הדיון בבקשה, והמשיב ביקש להימנע מהתערבות בהחלטת בית-המשפט קמא.
8. לאחר קריאת החומרים הרלוונטיים ושמיעת טיעוני הצדדים, באתי למסקנה שדין הערר להידחות בעיקרו, כפוף לשינוי מסוים בתנאי השחרור של המשיב.
9. מובן מאליו שנהיגת רכב בשכרות - כל שכן כשהנהיגה היא במהירות גבוהה - מסכנת את הנהג, את

הנוסעים שאותו ואת כלל משתמשי הדרך הנמצאים בסביבתו. התנהגות כזו מסכנת את שלום הציבור במובן הכי בסיסי והכי ממשי של המושג. העובדה שהמעשה נכנס תחת הכותרת של "עבירת תעבורה", אינה מפחיתה מחומרתו ומעוצמתו בהקשר לבחינת עילת המסוכנות בהליך של מעצר עד תום ההליכים המשפטיים. אדרבא, בסוג מעשים זה, הסכנה הנשקפת לשלום הציבור מוחשית וישירה ומיידית יותר מאשר ברבות מהעבירות "הפליליות" "הרגילות", כולל עבירות חמורות כמו סחר בסמים, שוד וכיו"ב. ממילא, חשש לביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, יכול עקרונית לבסס עילת מעצר של מסוכנות.

10. המרכיב המרכזי החמור במכלול ההתנהגויות המיוחסות למשיב בכתב האישום שהוגש נגדו הינו הנהיגה בשכרות. המהירות הגבוהה היא אמנם נסיבה מחמירה, אך אין לראות בה כשלעצמה חומרה המצדיקה שקילת מעצר עד תום ההליכים.

11. עיון בחומרי החקירה ובכתב האישום מלמד, כי הסיבה שהביאה את השוטרים לעצור את המשיב בכביש, הינה המהירות הגבוהה בה נסע. לא היה בנהיגתו דבר אחר שיכל ללמד על אי תקינות או על מצב של סיכון. מיד לאחר עצירת המשיב את רכבו ועל רקע ריח האלכוהול שנדף ממנו, השוטרים הסיעו אותו למשטרת אילת וביצעו לו שם בדיקת מאפיינים לשכרות. בדו"ח הבדיקה נרשם, כי הופעת המשיב היתה מסודרת, הוא הגיב לענין, ועבר בהצלחה את מבדקי היציבה, ההליכה והקואורדינציה שנערכו לו.

12. המשיב טען בפני השוטרים כי שתה שני בקבוקי בירה כשעה לפני תחילת הנסיעה וכי בזמן שהחל לנהוג, לא חש שהוא שיכור. אמנם, בדיקת הנשיפה נערכה למשיב רק למעלה משעה לאחר שהוא נעצר בכביש ויש להניח שבפרק זמן זה רמת האלכוהול בגופו ירדה, אולם גם בהתחשב בכך, רמת האלכוהול שנמדדה אצלו לא היתה בערכים הגבוהים מאוד.

13. הצטברות נתונים זו, מאירה באור מעט מתון יותר את נסיבות עבירת הנהיגה בשכרות של המשיב ומקרינה על רמת החומרה הכללית של מעשיו.

14. מנגד, מתקיימים במשיב נתונים ונסיבות לחומרה, הרלוונטים לשאלת מסוכנותו וממילא לשאלת מעצרו עד תום ההליכים. המשיב הורשע פעמיים בעבר בעבירה של נהיגה בשכרות והורשע פעם אחת בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. זו הפעם הרביעית שהמשיב מערב נהיגה ואלכוהול.

15. המשיב שוחרר מהכלא, ממאסר של 16 חודשים, רק לפני חודשים ספורים. ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של שנה, בין היתר על נהיגה בשכרות, שהעבירה כאן מפעילה אותו. כמו עכשיו, גם בעבר, כשהוא נתפס נוהג בשכרות, הוא הצהיר והתחייב שלא יעשה זאת שוב ובכל זאת הוא שב לסורו.

16. התמונה העולה מהתנהלות המשיב הינה, של מי שאין לו גבולות פנימיים ושאינו מורתע מעונש וממאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

17. הסכנה הטמונה בשחרור המשיב נוגעת לחשש שהוא ישוב וינהג בשכרות ובכך יסכן את שלום הציבור. משכך, החלופה צריכה לקדם פני סכנה זו. על מנת לשוב ולנהוג כאמור, על המשיב לצאת ממקום מעצר הבית שנקבע לו.

18. בית-המשפט שמע את הערבים שהוצעו - אח המשיב, אחותו וגיסו - וציין כי התרשם מיכולתם להשגיח על המשיב שיקיים את מעצר הבית שלו. תוך כדי קריאת החלטת בית-המשפט, התובע הודיע לבית המשפט כי אחיו של המשיב מסר פרטים לא נכונים בנוגע לעבר הפלילי שלו, ובית-המשפט לא כלל אותו בתוך הערבים המפקחים של המשיב, כך שנותרו רק אחות המשיב, הצעירה ממנו, ובעלה.

19. בהתחשב בהתנהלות המשיב עד כה, ועל מנת להבטיח שהוא לא יפרוץ את הגדר הראשונה, שבאה להבטיח מניעת חזרה על מעשה העבירה, יש להעמיד בפניו תג מחיר משמעותי יותר מזה שהוצב לו וכזה שהוא ידע שניתן לממשו באופן מידי. משכך, אני קובע כי סכום ההפקדה הכספית שעל המשיב להעמיד במסגרת תנאי שחרורו הינו 20,000 ₪.

20. כפוף לשינוי זה בתנאי השחרור של המשיב, הערר נדחה. כל יתר תנאי השחרור שנקבעו למשיב בבית-משפט קמא, יעמדו בעינם.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשע"ח, 08 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות מתבקשת להודיע לצדדים ללא דיחוי